

Sándor Ferenc És Családja

Ezen a képen anyám, a testvérem, a nagymamám, Janka és én vagyok.

1916-ban költöztünk fel Pestre Vésztőről, az egész család, anyám, nagymamám, nővérem meg én. A Mária Valéria utcában laktunk. Egy nagyon rendes ember szerzett a Pénzügyi Központban [a Magyarország területén működő pénzügyi intézetek, valamint az állam pénzügyi és hitelügyi érdekeinek ápolására szolgáló intézet. 1916-ban alakult meg mint szervezet, majd 1920-ban újjászervezték. Hatáskörébe tartozott a pénzügyi intézetek üzemeltetésének és ügykezelésének felülvizsgálata, a hitelügyek egységes elveinek megállapítása, hitelnyújtás a tagoknak, állami hitelműveletek végrehajtása, az állami osztálysorsjáték rendezése stb. Tagjai részvénytársasági alapon működő pénzügyi intézetek lehettek, községi takarékok, bankszerű ügyletekkel foglalkozó szervezetek, alapítványi pénztárak, továbbá az államkincstár. Havonta jelentést adott ki az ország gazdasági helyzetéről. -- A szerk.] anyukának jó állást, és egészen az utolsó pillanatig, amíg még lehetett a zsidótörvények miatt [lásd: zsidótörvények Magyarországon], eljárt dolgozni. Nem volt rossz fizetése, hiszen a Pénzügyi Központ a második legexkluzívabb bankja volt az országnak. Mindig mondta, hogy "azért tudtam én nem nyomorban felnevelni a két árvámat". Nekünk a nagymama volt az anyuka. Együtt laktunk, és a Jankának (nagymama) elég szép nyugdíja volt a nagyapám után. Óriási családuktunk volt, Soprontól egész Békéscsabáig. Mi egyedül voltunk Pesten, úgyhogy mindenki nálunk szállt meg, aki vidékről Pestre jött.

A házban, ahol laktunk, volt első lépcső meg második lépcső (ezt általában cselédlépcsőnek nevezték). Nekünk a második lépcsőn kellett járnunk, de azért a harmadik emeleten egy nagyon szép levegős és napfényes lakásban laktunk. A WC a folyosó végén volt. Volt egy ideig cselédünk, aki velünk lakott, aztán pedig bejárónőnk. Az első cseléd -- Rózának hívták -- velünk együtt jött fel Vésztőről 1916-ban.